

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Synodvs Nicæna II. Generalis. Sub Hadriano papa I. anno DCCLXXXVII.

Parisiis, 1644

XXII. Quod oporteat cum gratiarum actione & omni parcitate ac reuerentia
monachos, si contigerit, cum feminis manducare.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15473

liebri monasterio, neque singuliter cū monacha conuietur. & quando necessaria vitæ a viorum parte ad regulares deferuntur, extra portam hæc suscipiat abbatissa monasterii feminarū cum quadam vetula monacha. Porro si contigerit, vt aliquam propinquam suam videre voluerit monachus, in præsentia abbatissæ huic confabuletur per modica & compendiosa verba, & in breui ab ea discedat.

XXI.

Quod non oporteat monachos defere propria monasteria, & transire in alia.

Non oportere monachum vel monacham monasterium proprium relinquere, & ad alia proficisci. Quod si contigerit hoc, recipi hunc hospitio necesse est: assumi autem eum sine voluntate abbatis eius non conuenit.

XXII.

Quod oporteat cum gratiarum actione & omni parcitate ac reverentia monachos, si contigerit, cum feminis manducare.

1. Cor. 10.

Matth. 5.

Deo quidem totum committere, & non propriis voluntatis bus deseruire, magna res est. Siue enim manducatis, siue bibitis, diuinus Apostolus dicit, *omnia in gloriam Dei facite.* Christus ergo Deus noster in euangelii suis initia peccatorum recidere præcepit. Non enim mœchia ab eo tantum inhibetur, sed & motio cogitationis ad mœchias commissum damnatur, dicente eo: *Qui viderit mulierem ad concupiscendum eam, iam mœchatus est eam in corde suo.*

monastiria, μηδὲ συνεδιέπω μοναστία καταμονας. Εότε τὰ αἰαλκαῖα τὰ βίου ὡρὰ τῆς αὐθρώου μέρους τερψταὶ κανονικαὶ δόπονομι λογιται, ἐξωθεν τῆς πύλης τῶν λαμβανέτω ή ἱερυμάρη τῆς γυναικείου μοναστείου μή γεράση πνος μοναστίας. εἰ δὲ συμβῇ, Εσύγχυνη πνα δελητὸς θεραπεύο μοναχὸς, ἢ πάθηστα τῆς ἱερυμάρης τῶν τερψτων γυναικῶν τῆς μοναστείου ή βεργέων λόγων, Εσώτηρις ἐξαναχωρέτω.

καὶ.

Οπού δεῖ καταλιμπανεῖν τὸν μοναστήριον τὰ οἰκεῖα μοναστεῖα, Εότε εἴ τροις μεταβαίνειν.

Μὴ δεῖ μοναχὸν ή μοναστείου καταλιμπανεῖν τὰ οἰκεῖα μονών, ή έπειδεις απρόχειρα. εἰ δὲ συμβῇ τοσοῦ, Σενοδοχεῖαν αὐτὸν αἰαλκαῖον. τερψταὶ λαμβανέαντας ή αὖλον γαμήτης τῆς ἱερυμάρης αὖτε οὐ τερψτεῖ.

καὶ.

Οποδεῖ μετ' θηραπείας Επίσης φεδοὺς Ειδαίς μοναχοῖς, εἰ συμβῇ, μή γυναικῶν ἔδειν.

Θεῷ μὲν τὸ πᾶν διαπίθεας, Εού τοῖς ιδίοις δελημασοι δουλοῦθεα, μέχρι τοῦ ημεραντεῖ. εἴτε γράμματε, εἴτε πίνετε, ή θεῖος δόποδολός Φησι, πάντα εἰς δοξαν δεοδομοῖτε. Χειρός ουδὲ θεος ιμψία τοῖς θαλαγμοῖς αὖτε τὰς δέχας τῷ αμφρυματων ἀκμόθεαν προσεπαγχεν. οὐ γάρ ή μοιχεία μόνον τῷ αὖτε κολαφέται, δλλα Εί ή κίνησις ή λογισμοῦ πρὸς τὸν τῆς μοιχείας ἐγχειρονιν κατακριται, λέγοντος αὖτε· οἱ ἐμβλέψας γυναικί τερψταὶ ή θηρυμοῖσι, ή οἱ μοιχευσαν αὐτῶν Εν τῷ καρδίᾳ αὖτε.

HADRIANVS ACTIO VIII. CONSTANTINVS IMP. 637
P. I.

ANNO CHRISTI 787.
* καθημεριν.

Ἐνθέν οὐδὲ μαθητεύοντες, λογοτοιχοὶ φείλομόν * καθημεριν. εἰ γράπε πάντα ἔξεστιν, διλλούνται συμφέρει, αἱ τέχναι ποτοσολικῆς Φανῆς διδασκόμεθα. ἐπανάκτες οὐδὲ διπλά παντὶ αἰδρὶ διὰ τὸ ζωὴν ἔστιν. Καὶ οἵ μηδείσις διπλά γάμουν ἔτενται καὶ λαϊκῆς διατέσσεως, αἴναις ἔστιν αὐτὸς ἐγγαγκας, τῷ διατάξιπτον διπλά μόνον τῷ διδόντι τὸ Σεφτιάνιον διπλά συμελικῶν ὑπηκόμενούτων, εἴποις σπετανικῶν ἀρμάτων, καταρρέοντες καὶ πορνικῶν λυγιομετπον, οἵς ἐπειχεπει τοφητικῷ δέρδα οὐπαστὸν λέγουσαι· οὐαὶ Θεῷ μὲν καθαρας καὶ φαλτηρεοῦσιν οὐον πίνοντες, τὰ δὲ ἔργα κυεῖσιν ἐν ἐμβλέποντος, καὶ τὰ ἔργα τῷ Χριστῷ σπετανοῦσιν. καὶ εἰ τούτοις ποτὲ εἶναι ποιεῖσθαι τοῖς Χριστιανοῖς, διορθώσασιν· εἰ δὲ μή γε, πρατείησαν ἐπειδὸν αὐτοῖς τὰ παρὰ τῷ τοφητικῷ κανονικῶς ἐνδιδόντες. οἵς δὲ ὁ βίος διπλά ιούγος ἐγγράπτεις, αἱ σωταρεῖαὶ μετριῶν κατατάσσουσαι τῷ δεινῷ ζυγῷ μετρήσασι, καθίσουσαι τῷ σωτηρίᾳ διλλὰ μηδὲ τοῖς ιερεψηπον ἐκλεξαμένοις βίον οὐδὲλως ἔξεστι κατ' ιδίου γωναῖς σωθῆσθαι, εἰ μή που μετέ πινων θεοφόβων ἐδιλασθεῖν αἰδρῶν ἐγγαγκῶν. ἵνα δὲ αὐτῷ η σωτηρίας τοφεις κατόρθωσιν πιθμαπειλαὶ ἀπάγη. ἐπὶ συγχρυσίᾳ δὲ τὸ αὐτὸν ποιεῖσθαι. εἰ δὲ αὐτὸς τὸ οὐδιποτετα συμβοῦται τὰ τῆς αναβατας χείας μη ὑπηρέσεων μοναχὸν η ιερεψηπον αἰδρα, δια τὸ αναβατον καταλόγου βούλεται εἴπειν πανδοχεῖων, ή καὶ οὐκαὶ πινων, αἰδρας ἐχειν αὐτὸν ποιεῖν, αἱ τῆς χείας κατεπειγούσσιν. *

* al. cod.
add. μέτρον τοιούτων
διαβίας.

Hinc ergo edocēti, cogitationes debemus mundare. Nam et si omnia licent, sed non omnia expediunt, ut ex apostolica voce ^{1. Cor. 6.} docemur. Necesarium ergo est omni homini manducare, ut vivat. Et quidem inter eos, quibus vita est nuptiarum & natorum, atque laicalis affectus, manducare viros & mulieres simul, nulli detractioni patet; tantum ut ei qui dat escam, gratias agant:

* & non ab eis per quasdam thy-
melicas voluptates satanæ ima-
go cantantibus citharisiq; atque
meretriciis contortionibus coli
videatur. Quibus superueniet
prophetica maledictio, quæ ita
dicit: *Va qui cum cithara & psal-*

*terio vinum bibunt, opera autem
Domini non intuentur, & opera
manuum eius non intelligunt. Et
si vsquam fuerint inter Christianos
huiusmodi, corriganter. Sin
autem, obtineant super eis quæ
sunt ante nos regulariter edita.*

Quibus autem vita est ^{* quieta &} solitaria ^{solitaria,}
& vnius moris, ut eis videlicet
qui Domini iugum se singulare
tollere spondent, sedere & tace-
re conuenit. Sed & his qui sacra-
tam elegere vitam, nullo mo-
do licet secreto cum mulieribus
conuiuari; nisi forte cum qui-
busdam Deum timentibus &
reuerendis viris, vel etiam mu-
lieribus; quatenus & ipsa conui-
uatio ad directionem spiritalem
proficiat. & inter consanguineos quoque idipsum efficiatur.
Rursusque si contigerit in itine-
re monachum vel sacratum vi-
rum non circumferre quæ vieti
opportuna sunt, & propter ne-
cessitatem diuertere siue in <sup>* xe-
diuerto.</sup> publicum

nodochium, siue in domum alicuius, licentiam habebit hoc facien-
di, tamquam urgente necessitate.

LIII iii